

פורטנוב, יורם

בן ברוך (דוב) ושושנה. נולד ביום כ"ד בתשרי תש"ב (15.10.1941) בתל-אביב. שני ההורים היו חניכים ומדריכים בקהילת "הצופים" ולאחר-מכן חברים ב"הגנה". אביו היה מפקד-מחלקה ועם קום המדינה היה רב-סרן בצה"ל בחיל-המדע (חמ"ד). ילדותו של יורם היא תקופת ראשית מלחמת-הקוממיות והמשפחה התגוררה בקצה הדרומי של רחוב הירקון, לא הרחק ממסגד חסן בק; המגורים באותה שכונה

היו כרוכים במתח מתמיד. מגיל צעיר מאד הראה יורם נטייה בלתי-רגילה למיכניקה; שעות רבות היה מבלה במפעלו של אביו (מהנדס ומתכנן מכונות). אחרי שסיים את בית-הספר היסודי "תל-נורווי" למד ב"אורט" (יד-סינגלובסקי) שבתל-אביב. בנובמבר 1959 גויס לצה"ל ולאחר שסיים קורס מ"כ נשלח לשרת כשומר. היה בחור צנוע ומאופק, בעל הומור שקט ונכונות לשאת באחריות ולסייע לזולתו. כשרונותיו המיוחדים בשטח המכונאות חיבבו אותו על חבריו ועל מפקדיו בבסיס ומצאו ביטוי בתפקידים שמילא ביחידה כסמל-וחבלן. שירותו הגיע לסיומו במארס 1962 אך לא נמצא לו ממלא מקום מתאים ויורם ניאות להמשיך לשרת בהתנדבות ביחידתו שלושה חדשים נוספים. לאחר שעלה בידו להכשיר מחליף מתאים שוחרר מן הצבא ויורם שב לבית הוריו והצטרף לאביו בעבודתו. הם תיכננו יחד מפעל חדש לייצור מכונות בפרדס חנה ולאחר-מכן עברה המשפחה כולה לגור בכפר שמריהו. אבל במאי 1967 נקרא יורם לשירות-מילואים כחבלן ביחידתו — סיירת "הראל" — והוא עסוק אז בהכנות להקמתו של המפעל. במילואים נהג יורם כמו בשירותו הסדיר. הוא נהג בשקט, עבד ביעילות ובמסירות ומילא כל תפקיד וכל משימה שהוטלו עליו — ולכן רצה כל קצין להחזיק בו ביחידתו. ב-5 ביוני יצאה היחידה מזרחה. כל הלילה התקדמה בראש הכוח בהרים דרך נביסמואל, בית-איכסא ובית חנינא. לפנות בוקר תפשה היחידה גבעה בשעפט, ואז, בקרב של היום השני לקרבות מלחמת ששת הימים, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967) נפגע יורם מול אותו הר שאליו היה קשור בזכרונות רבים (הר הצופים) — ונפל. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. מפקד-יחידתו כתב להוריו כי יורם חירף את נפשו בקרב, שהיה אחד הקרבות שקבעו את גורל ירושלים. ב"שלושים" לנפלו עלו חבריו לנשק אל אותה גבעה שעליה נפל והקימו גל-עד לזכר חברים. "בכפר", עלון המועצה המקומית של כפר שמריהו, הוקדש לזכרו. מרדכי גילת הקדיש לו את ספרו "הר-הצופים".